

Posudek bakalářské práce

Student/ka: Lucie Špitálská
Studijní obor: Hispanistika
Téma práce: *Los de abajo*: Román a svědectví o mexické revoluci
Rozsah: 47 str.
Vedoucí: Doc. PhDr. Hedvika Vydrová
Oponent: Dr. Juan Sánchez
Datum obhajoby: 15. 9. 2010

Lucie Špitálská se ve své bakalářské práci zaměřila na povahu narativního diskursu modelového díla tzv. románu mexické revoluce – románu *Vojáci bídy* (*Los de abajo*) Mariana Azuely.

Je logické, že se nemohla vyhnout pokusu shrnout křivolaké cesty složitého společenského dění v Mexiku na počátku 20. století. Věnovala této problematice první kapitole, v níž se opírala především o dvě práce historika J. Opatrného, a vcelku se jí podařilo postihnout základní děje mexické revoluce, její kořeny a důsledky.

V následující kapitole se o totéž pokusila pokud jde o literární kontext. Zde je výsledek problematičtější, nepochybně proto, že je spornější i kritická práce, která jí byla oporou. Studie R. Rodrigueze Coronela z poloviny 70. let představuje jasně ideologický pohled na literární dílo jako odraz společenských poměrů a z tohoto úhlu také hodnotí jeho umělecké kvality a literární vývoj. To se pak přenáší i do některých jeho soudů o samotném Azuelově románu. Nicméně tam se již autorka práce opírá o několik dalších pramenů (J. Ruffinelli, L. Leal, M. Mansour aj.) a její náhled na Azuelovo dílo se nesporně prohlubuje.

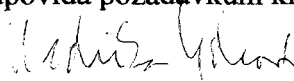
To je patrné ve stěžejní čtvrté kapitole práce, věnované především románu *Vojáci bídy*. Studentka se zabývá okolnostmi jeho vzniku, místu, které zaujímá v celku Azuelova výpravného díla a konečně hlavnímu námětu své práce – analýze povahy výpravných postupů. Z tohoto úhlu pohledu se mi zdá, že rozsah pozornosti, kterou věnovala celku Azuelova díla, je poněkud na úkor vlastnímu rozboru. Tím spíš, že v této podkapitole je zase hlavním průvodcem po díle M. Azuely již zmíněný kubánský kritik, od něhož Lucie Špitálská přebírá nejen celkový úhled pohledu, ale někdy i dost nešťastné formulace („...jeho upřímný styl zvítězil nad přáním být slavný“, str. 18). Nicméně oceňuji, že tímto jistě ne snadným úsilím vymezit povahu Azuelova díla s hlediska jeho výpravných postupů si autorka práce připravila půdu pro posouzení novosti a odlišnosti vyprávění v románu *Vojáci bídy*.

Z tohoto důvodu pokládám nejen za stěžejní, ale také za nejzdařilejší podkapitolky 4.3, 4.4 a 4.5, v nichž L. Špitálská posuzuje vztah mezi historickou skutečností a fikcí a dobře rozebírá základní tématické elementy díla – příběh, postavy a prostředí. Za velice zdařilé pokládám např. její vymezení vnějšího a vnitřního prostoru, poměru statických a dynamických elementů, uzavřenosti a otevřenosti, kontrastnosti Azuelových popisů, řeči postav a vypravěče, poměru mezi řečí přímou a nepřímou. Její závěry o novosti Azuelova výpravného diskursu, který se pohybuje na hraně mezi dokumentem (svědectvím) a fikcí, jsou přesvědčivé a dobře formulované.

Pokud jde právě o formulační úroveň, je zajímavé, že její kvalita roste úměrně tomu, jak autorka opouští „přípravné“ části své práce a ponořuje se do díla samého. Nesporně nejlepší i z tohoto hlediska jsou již výše zmíněné podkapitoly.

Oceňuji využití kritické literatury a práci s ní (důsledné odkazy na prostudovaná díla).

Předložená bakalářská práce Lucie Špitálské odpovídá požadavkům kladeným na tento typ prací a doporučuji ji k obhajobě.

Praha 9. 9. 2010

Doc. PhDr. Hedvika Vydrová